

بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق رشد پایدار

بیانیه سیاست سرمایه‌گذاری صندوق سرمایه‌گذاری رشد پایدار ضمن بیان اهداف سرمایه‌گذاری، به تشریح سیاست‌ها و استراتژی‌های لازم جهت دستیابی به آن اهداف و همچنین ساختار گروه سرمایه‌گذاری می‌پردازد. همچنین در این بیانیه چگونگی پایش عملکرد، مدیریت ریسک‌ها و بازبینی در سیاست‌ها و استراتژی‌ها تشریح شده است.

ساختار گروه سرمایه‌گذاری

عملیات مدیریت سرمایه‌گذاری مدیران سرمایه‌گذاری و واحد مشاوره سرمایه‌گذاری شرکت سبد گردان آبان راهبری می‌گردد.

کمیته سرمایه‌گذاری

کمیته سرمایه‌گذاری، شرکت سبد گردان آبان از مدیران با تجربه این شرکت در حوزه سرمایه‌گذاری تشکیل می‌گردد که تعیین اهداف و تدوین سیاست‌ها و استراتژی‌های سرمایه‌گذاری صندوق رشد پایدار توسط این کمیته انجام می‌شود.

مدیران سرمایه‌گذاری

مدیران سرمایه‌گذاری موظف می‌باشند در چارچوب این بیانیه نسبت به اتخاذ تصمیمات لازم جهت مدیریت سرمایه‌گذاری صندوق اقدام نمایند.

واحد مشاوره سرمایه‌گذاری

واحد مشاوره سرمایه‌گذاری شرکت سبد گردان آبان با تحلیل و بررسی اقتصاد کلان، بازار سرمایه صنایع و شرکت‌ها اطلاعات لازم را در زمان مناسب در اختیار کمیته و مدیران سرمایه‌گذاری قرار می‌دهند.

اهداف سرمایه‌گذاری

۱. اهداف کوتاه مدت :

-تامین حداقل بازدهی تضمین شده در امید نامه

-رعایت مقررات حاکم بر اداره صندوق که در اساسنامه و امیدنامه صندوق به آن تصریح شده است.

۲. اهداف میان مدت :

-پایش مستمر ریسک‌های سرمایه‌گذاری و تلاش برای کنترل یا پوشش آن‌ها با استفاده از ابزارهای پوشش ریسک موجود.

-شناسایی فرصت‌های سرمایه‌گذاری که با حداقل ریسک، حداکثر بازدهی ممکن را برای صندوق فراهم آورد.

۱.۳ اهداف بلند مدت:

- دستیابی به یک سطح از بازدهی مطمئن و با ثبات که بالاتر از نرخ بدون ریسک است.
- افزایش پایدار در مجموع خالص ارزش دارایی‌های صندوق به منظور بهره‌مندی هرچه بیشتر از صرفه جویی‌های ناشی از مقیاس

سیاست‌های سرمایه‌گذاری

مدیران سرمایه‌گذاری با توجه به اهداف خود در افق‌های زمانی متفاوت، سیاست‌های مناسبی برای سرمایه‌گذاری در نظر می‌گیرند.

- برای تحقق اهداف کوتاه مدت و بلند مدت صندوق بیشتر تمرکز، سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار با درآمد ثابت، گواهی‌های سرده و سپرده بانکی براساس مفاد امیدنامه است تا بتوان ضمن کنترل ریسک‌های موجود و پوشش حداقل بازدهی پیش بینی شده در امیدنامه، عملکردی با ثبات برای صندوق رقم زد.

برای سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار با درآمد ثابت به ویژه اوراق مشارکت، معیارهای زیر مورد بررسی قرار می‌گیرند:

دوره‌های زمانی پرداخت سود (ماهانه، هر سه ماه یکبار، و یا پرداخت سود در انتهای دوره)

نرخ بازدهی موثر اوراق

توان چانه زنی برای دریافت نرخ ترجیحی بالاتر

امکان تحقق نرخ‌های سود قطعی بالاتر از نرخ سود علی الحساب اعلام شده توسط ناشر اوراق مشارکت با بررسی نرخ بازده داخلی طرح سرمایه‌گذاری مبنای انتشار اوراق

- تخصیص بخش کوچکی از حجم دارایی‌های صندوق به سرمایه‌گذاری در سهام و حق تقدم سهام پذیرفته شده در بورس یا فرابورس تا بتوان بدون تحمیل ریسک بالا به صندوق در میان مدت یا بلند مدت بازده بیشتری را نصیب سرمایه‌گذاران کرد. مدیران سرمایه‌گذاری با استفاده از مدل ارزشیابی سهام قیمت ذاتی سهام را تخمین زده و به دنبال سهامی هستند که زیر ارزش ذاتی خود در بازار معامله می‌شوند.

از مدل‌های مورد استفاده در ارزشیابی سهام می‌توان به مدل‌های تنزیل سود نقدی، مدل‌های تنزیل جریان نقد آزاد سهامداران اشاره کرد. مدیران همچنین با استفاده از ضرایب قیمتی ارزش یک سهم را به طور نسبی ارزیابی کرده و با مقایسه این ضرایب اقدام به خرید یا فروش سهام می‌کنند.

استراتژی‌های سرمایه‌گذاری

عوامل تاثیر گذار بر نحوه تخصیص دارایی‌های صندوق به دارایی‌های مجاز طبق امیدنامه به شرح ذیل می‌باشد:

- عمل به مفاد اسناد بالادستی صندوق (اعم از امیدنامه و اساسنامه): مدیران سرمایه گذاری موظفند تخصیص دارایی ها را در محدوده تعیین شده در امیدنامه انجام دهند یعنی میزان سرمایه گذاری در یک نوع دارایی همواره بین یک حداقل و حداکثر تعریف شده خواهد بود. بنابراین یک یاز وظایف مدیران سرمایه گذاری در تخصیص دارایی های، رعایت الزامات مندرج در امیدنامه در رابطه با نصاب دارایی هاست.
- تخصیص حداکثری منابع صندوق به دارایی های با درآمد ثابت
- متنوع سازی و توزیع ریسک
- وضعیت بازار سهام و اوراق بدهی در دوره های رکود و رونق تجاری: در دوره های رونق بازار سهام مدیران حداکثر مجاز به سرمایه گذاری ۲۵٪ از دارایی های صندوق در سهام و حق تقدم هستند. در دوره های رکود یا بی ثباتی بازار سرمایه، مدیران سرمایه گذاری حداکثر منابع موجود را صرف سرمایه گذاری در اوراق با درآمد ثابت و سپرده های بانکی خواهد کرد. که این میزان می تواند حتی تا ۹۵٪ از حجم دارایی های صندوق نیز باشد.
- نقدشوندگی بالا و ریسک پذیری پایین: صندوق صرفاً در دارایی های سرمایه گذاری می کند که از درجه نقدشوندگی بالایی برخوردار باشند و بتوان در هر شرایطی با تحمیل کمترین هزینه به صندوق آن ها را تبدیل به نقد نمود. ضمناً مدیران صندوق در تخصیص دارایی های صندوق، اصل محافظه کاری و پرهیز از پذیرش ریسک های بالا را سرلوحه برنامه های خویش قرار خواهند داد.

سرمایه گذاری در این صندوق برای چه کسانی مناسب است؟

- افرادی که به دنبال کسب بازده نسبتاً ثابت و مناسب در دوره های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت می باشند.
- افرادی که تمایل دارند سبد دارایی های خود را متنوع سازند.
- افرادی که در جستجوی سرمایه گذاری با ریسک کم هستند.

انواع ریسک های مترتب بر صندوق

هرچه تمهیدات لازم به عمل آمده تا سرمایه گذاری در صندوق سودآور باشد، ولی احتمال وقوع زیان در سرمایه گذاری های صندوق همواره وجود دارد. بنابراین سرمایه گذاران باید به ریسک های سرمایه گذاری در صندوق، توجه ویژه داشته باشند. دارندگان واحدهای سرمایه گذاری ممتاز و عادی با سرمایه گذاری در صندوق، تمام ریسک های فرا روی صندوق را می پذیرند.

در سایر بندهای این بخش، برخی از ریسک های سرمایه گذاری در صندوق بر شمرده شده اند.

-ریسک کاهش ارزش دارایی های صندوق: قیمت اوراق بهادار در بازار، تابع تابع عوامل متعددی از جمله وضعیت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، صنعت موضوع فعالیت و وضعیت خاص ناشر و ضامن آن است. با توجه به آنکه ممکن است در مواقعی بخشی از دارایی های صندوق در اوراق بهادار سرمایه گذاری شده باشند و از آنجایی که قیمت این اوراق می تواند در بازار کاهش یابد، لذا صندوق از این بابت ممکن است متضرر شده و این ضرر به سرمایه گذاران منتقل شود.

-ریسک نکول اوراق بهادار با درآمد ثابت: اوراق بهادار با درآمد ثابت شرکت ها بخشی از دارایی های صندوق را تشکیل میدهند. گرچه صندوق در اوراق بهاداری سرمایه گذاری کند که سود حداقل برای آن ها تعیین و پرداخت سود و اصل

سرمایه گذاری در آن توسط یک موسسه معتبر تضمین شده باشد، یا برای پرداخت اصل و سود سرمایه گذاری در آن‌ها وثایق معتبر و کافی وجود داشته باشد یا ناشر و ضامن به تعهدات خود در پرداخت به موقع سود و اصل اوراق بهادار، عمل نمایند یا ارزش وثایق به طرز قابل توجهی کاهش یابد به طوری که پوشش دهنده‌ی اصل سرمایه گذاری و سود متعلق به آن نباشد. وقوع این اتفاقات باعث تحمیل ضرر به صندوق و متعاقبا سرمایه‌گذاران می‌شود.

-ریسک نوسان بازده بدون ریسک: در صورتی که نرخ بازده بدون ریسک (نظیر سود علی الحساب اوراق مشارکت دولتی) افزایش یابد، به احتمال زیاد قیمت اوراق مشارکت و سایر اوراق بهاداری که سود حداقل یا ثابتی برای آن‌ها تعیین شده است، در بازار کاهش می‌یابد. اگر صندوق در این نوع اوراق بهادار سرمایه‌گذاری کرده باشد و باز خرید آن به قیمت معین توسط یک موسسه معتبر نظیر بانک تضمین نشده باشد، افزایش نرخ بازده بدون ریسک، ممکن است باعث تحمیل ضرر به صندوق و متعاقبا سرمایه‌گذاران گردد.

سیاست‌های پایش و بازبینی عملکرد صندوق

مدیران سرمایه‌گذاری به صورت مستمر تحولات اقتصادی، سیاسی و شرایط خاص صنایع و شرکت‌ها را پایش نموده و مورد بررسی قرار می‌دهند و مطابق با سیاست‌ها و استراتژی‌های تعیین شده کمیته سرمایه‌گذاری اقدامات لازم به عمل می‌آورند.

شاخص مبنا

از آن‌جا که صندوق سبدی متشکل از اوراق با درآمد ثابت و سهام می‌باشد و مجموعه سهام موجود در سبد به خوبی متنوع نیستند (به دلیل سیاست انتخاب سهام کم ریسک پربازده)، برای سنجش عملکرد صندوق باید از معیار هایی استفاده شود که ریسک غیر سیستماتیک را در نظر بگیرند. از جمله این معیارها و شاخص‌های مبنا می‌توان به موارد زیر اشاره کرد::

معیار پاداش به تغییر پذیری (معیار شارپ)

این معیار ز تقسیم صرف ریسک به ریسک کل پرتفوی بدست می‌آید. شاخص مبنای آن از تقسیم صرف ریسک بازار به ریسک کل بازار (شیب خط بازار سرمایه) بدست می‌آید. هرچه معیار شارپ بزرگ تر از شاخص مبنا باشد عملکرد سبد بهتر است.

معیار مودیلیانی و میلر

این معیار نیز همانند معیار شارپ از انحراف معیار به عنوان ریسک پرتفو استفاده نموده و عملکرد را بر اساس خط CML تاریخی مورد سنجش قرار می‌دهد. هرچه نرخ بازدهی سبد از معیار مودیلیانی و میلر بزرگتر باشد عملکرد سبد بهتر می‌باشد.

سیاست‌های انجام ادواری آزمون‌های بحران

کمیته سرمایه‌گذاری شرکت سبد گردان آبان جهت مدیریت ریسک جامع این صندوق در دوره های مشخص و طبق فرآیند زیر، اقدامات لازم به عمل می‌آورد:

۱- تحلیل حساسیت

۲- تحلیل سناریوهای مختلف

۳-شناسائی محرک‌های تاثیر گذار در هر یک از سناریوها

۴- بررسی تاثیر سناریوها بر دارایی‌های صندوق

۵-طراحی اقدامات لازم جهت مدیریت جامع ریسک

سیاست‌های بازنگری و بروز رسانی بیانیه سیاست سرمایه‌گذاری

بیانیه سیاست سرمایه‌گذاری حداقل سالی یک بار و در پایان هر سال مالی صندوق مورد بررسی قرار می‌گیرد و در

صورت لزوم نسبت به بازنگری در آن اقدام می‌گردد.